ATATÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNE MEYDAN OKUMALAR

KBY

Mustafa Enver

ATATÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNE MEYDAN

OKUMALAR

ATATÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ VE TURANCILIK

İÇİNDEKİLER

Önsöz

Türk Milliyetçiliğinin Doğuşu

1

Turancılık: Yahudilerin Katkısı ve Masonlar

8

Masonların Katkıları

9

Türk Milliyetçiliği Değil, Farklı Bir Tür Osmanlıcılık 12

Atatürk Ve Türk Miliyetçiliği Anlayışı

13

Atatürk'ün Türk Milliyetçiliği Anlayışına Bir Meydan Okuma: Turancılık 15

Türk Milliyetçiliğinin Sinsi Düşmanları

16

Turancı Milliyetçiliğin Hakim Milliyetçi Anlayış Olmasına Katkı Sağlayanlar 18

Tasfiye Edilenler Ve Tasfiye Edenler

20

Şeytan Ayrıntıda Gı6zlı6dı6r

22

ÖNSÖZ

1940'lardan, ama özellikle 1950'ler itibaren biri yaşamış Atatürk, diğeri ise hakkında yazılar yazılmış ama hiç yaşamamış Atatürk,

olmak üzere iki Atatürk ortaya çıktı. Amerikan beslemeleri, Atatürk'ü Amerikanın talep ve çıkarlarına göre yeniden yarattılar. Bir yerde komünizm düşmanlığı, diğer yerde ise Turancılık yapan bir Atatürk gördük. Atatürk'e sözler yakıştırıldı. Amerikan çıkarlarına hizmet etmeyen ve Türkiye'deki işbirlikçilerin işlerine gelmeyen milliyetçi lider, yazar ve siyasetçiler ya tamamen tarihten çıkarılarak unutturuldu, ya da Mahmut Esat Bozkurt'a yapıldığı gibi üç sözler yakıştırılarak itibarsızlaştırıldı. Veya Atatürk ve M. Esat Bozkurt gibi Turancı ilan edildi.

Peki gerçekte neler oldu? Gerçek Türk milliyetçileri kimdi, kripto Türkler ve kripto Türk milliyetçileri kimlerdi?

Bugün bize anlatılan Atatürk ile Cumhuriyeti kuran Atatürk aynı değil. Cumhuriyet ise artık Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet değil. Kazandılar. Atatürk'ün düşmanları kazandılar.

Cumhuriyetimizin kurucusu olan gerçek Atatürk'ü, hem de onun veTürk milletinin düşmanı olan sahte milliyetçilerin kim olduğunu okuyacaksınız bu kitapta.

TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNİN DOĞUŞU

Türk milliyetçiliği düşüncesi, Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküş sürecinde yaşanılan krizlere çözüm olarak gündeme gelen ancak başarısız olan Osmanlıcılık ve İslamcılık gibi ideolojilere karşı bir alternatif olarak ortaya çıkmıştır. Türk milliyetçiliğinin ortaya çıkışı ile "Anadolucular ve Turancılar" olarak bölünmesi ise neredeyse eş zamanlıdır. Aslında Türkleri ve Anadolu'yu temel alan ve Türkler tarafından formüle edilen Türk milliyetçiliğine, Turancılık fikrini eklemleyerek sulandıranlar Rusya doğumlu müslümanlardır. Bir kısmı gerçekten Türk kökenli olan bu insanların, zaten çökmekte olan Osmanlı'yı Rusya ile savaştırmaya bu kadar hevesli olması tuhaf bir durumdur. Türkler, Balkanlar'dan hızla çekilir ve buradaki küçük Balkan devletlerine bile yenilirken, Türklere Rusya'yı ve hiç bilmedikleri bir coğrafyayı hedef göstermenin mantığı nedir? Üstelik de Anadolu da tükenmiş, sefalet içinde, büyük ölçüde cahil, tarımı geri, sanayisi yok düzeyde, eğitimsiz bir Türk millet varken ve salgın hastalıkların pençesinde iken. Turancıların ve Rusya doğumlu bu müslümanların Orta Asya masalları ile ortaya çıkmalarının arkasındaki nedenleri iyi irdelemek gerekir. Bu sözde Türkçüler ile masonların bağlantılarına daha sonra kısaca değineceğiz.

Türk milliyetçiliği de, dünyada gelişen milliyetçilik akımlarına parallel olarak ve imparatorlukların gerileme döneminde gelişti. Mustafa

Celalettin Paşa'nın 1869 yılında yazdığı, Türk ırkını (ırki özelliklerini) tarihini, kültürünü, dilini inceleyen Eski ve Modern Türkler kitabı, Osmanlı aydınları arasında bir Türklük Bilinci ve Gururu yaratması açısından etkili oldu. Ancak o dönem Osmanlı aydınlarının çoğunda egemen olan islamcı bakış açısı, Celalettin Paşa'nın ırk görüşünün ve Osmanlı'nın kurtuluşu için da yapılmasını önerdiği reformların büyük ölçüde reddedilmesine neden oldu. Celalettin Paşa'nın ırk görüşlerinin Türk milliyetçi çevrelerinde yaygın kabul görmesi ancak Atatürk döneminde ve Cumhuriyetin ilanından sonra mümkün olacaktı.

Mustafa Celalettin Paşa'nın Türk soyu üzerine yaptığı bu çalışma, dönemin önemli şair ve yazarlarını da etkiledi. Ortaya çıkardığı Türlük şuuru ve gururu, Osmanlı'nın aslında bir Türk devleti olduğunun hatırlanmasında etkili oldu. 19. yüzyılda başlayan Kürt ve Arap isyanları, bir kısımTürkler arasında Osmanlıcılık ve İslamcılık görüşlerinin terk edilmesine yol açtı. Türkler, kurucusu oldukları ülkenin kaderinin de sadece kendi ellerinde olması gerektiği düşüncesini giderek daha fazla benimsediler.

Türk Milliyetçileri, Balkanları ve Orta Doğu'yu elde tutarken, yönetimin de Türklerde olması için çalışıyorlardı. Balkanlar elden çıktıktan, ve Arapların da ayrılacakları belli olduktan sonra elde kalan son vatan parçası olan Anadolu'yu korumaya ve Türkleştirmeye yöneldiler. Türkler 1000 yıldır kesintisiz olarak Anadolu'da yaşıyorlardı. Osmanlı bu topraklarda kurulmuştu. Türk kültürü ve Türk tarihinin en önemli bölümleri bu topraklarda şekillenmişti. Sadece kültürel olarak değil, ırki olarak aynı özellikleri gösteren bir Türk millet vardı. Vatan Anadolu, Türk de Anadolu insanı ve onun Balkanlar'daki uzantılarıydı. Rus Çarlığının ve Macaristan'ın mason Türkçüleri ortaya çıkıncaya kadar da bu böyle oldu.

1

Osmanlı dünya görüşünde "ırk" ve "ulus" kavramlarının yeri yoktu. "Türk" nitelemesi daha çok Anadolu'da yaşayan köylüler ve Türk aşiretleri için kullanılan ve çoğu kez yanına "kaba",

"cahil" gibi küçültücü sözcükler eklenen edilen bir sıfattı. O kadar ki, Osmanlı tarih kitaplarında Türklerden Etrak-ı bî-idrak, Ekrad-ı bed-nihad gibi tahkirli şekillerde"

bahsedilirdi. Mesela kendisi de Türk olan ünlü tarihçi Naima Türklerden "idraksız" olarak söz etmekteydi (Mumcu A., 1980:78)

Mustafa Celattin Paşa'nın çalışmalarıyla başlayan, Türklerin tarihine

ve diline ilişkin çalışmalar, Osmanlı aydınları arasında Anadolu'ya ilgi duyulmasında önemli rol oynadı. 1872

yılında Anadolu'da yaşanan kuraklık ve sert geçen bir kışın sonucu ortaya çıkan açlık ve göç, ilk kez Türk Milletinin sorunlarının başkente gerçek anlamda yankı bulmasını sağladı. Türkleri bağlayan kan bağları ve ırksal kardeşlik, hatırlandı, ve dolaylı bir yoldan da olsa dile getirildi: İstanbul'da yayınlanan Basiret gazetesi bir yardım kampanyası düzenledi ve sayfalarında şu ifadelere yer verdi: "Ey vatanın bütün evlatları, iyice düşünelim! Eğer biz Anadolu halkının yardımından ve ihtiyaçlarının karşılanmasında zerre kadar kusur edersek, sağ kolumuzu kırmış

oluruz. Askerimizin çoğu, menşelerinin çoğu, Anadolu'da yetişen kardeşlerimizdir. Giderilmesi gereken ihtiyaçlarımızın çoğu onların himmetleri, çalışmaları sayesinde meydana geliyordu. Bu vatan çocukları bizim en mukaddes hizmetimizde bulundukları halde biz de böyle bir kara günde yardımlarına yetişmezsek, ne vakit yetişeceğiz? Yapacağınız yardımı, göstereceğiniz yiğitliği, edeceğiniz gayreti düşünelim. Onlara yapacağınız yardım, kendinize yapılmıştır.

Kendimize yapacağımız bu yardım neticede yine bize destek olacaktır."

Millet (1942), Hareket (1940), Çığır (1933), Dönüm (1932) gibi dönemin ilk milliyetçi dergilerini yayınladılar. Remzi Oğuz Arık, 1942'nin Mayıs ayından itibaren Hüseyin Avni Göktürk ile birlikte Millet Mecmuası'nı çıkardı. Nurettin Topçu'nun Hareket Dergisi ve Millet Dergisi Anadolucularin (Turk milliyetçiliğinin) temel dergisi idi. Oğuz Arık, 1952 yılında Türkiye'nin "ilk milliyetçi partisi olan Türkiye Köylü Partisi'ni kurdu. Remzi Oğuz Arık 1952'de bindiği uçağın havada infilak etmesi sonucu öldü. Yani suikaste kurban gitti. Bu olay Türkiye'de daha sonra pek çoğu gerçekleşecek suikastlerin ve esrarengiz ölümler zincirinin ilk halkasıdır. Bu tarihten sonra "**Amerika'da Özel Harp Eğitimi almış bir albayın omuzlarında Turancılık yükselecektir."**

Türk Milliyetçileri, Turancılar karşısında kendilerini Anadolucular olarak tanımlamışlardır.

Gerçek Türk milliyetçilerinin (Anadolucular) Nurettin Topçu gibi dindar olanları gericilikle suçlanıp dışlanırken, Anadolu'nun tarihi üzerine çalışmalarda bulunanlar da, Yunan hayranlığı ve gayri millilik ile suçlanıp dışlanmıştır. Bu noktada, ırk görüşü biraz sorunlu olsa da, Nurettin Topçu'nun "Milliyetçi Sosyalist" öldüğünü, ve bu neden ile

İslamcı çevrelerce de dışlandığını belirtelim. Oysa ister dindar, ister laik olsun, hepsinin ortak noktası “Malazgirt Zaferi” ve İslamın kabulü ile Türk tarihinde yeni bir dönemin başladığıydı.

Turancığın sözde ortak ırk ve/veya sözde ortak etnik bağlar iddialarına ve “sınır tanımayan”

sözde Türkçülük ideolojilerine karşı oluşan bir tepkidir söz konusu olan. Üstelik bazılarının iddia ettikleri gibi sadece coğrafya veya kültür temelli de değildir Anadolucular. Turancılar’dan farklı olarak, Anadolucuların Türklük tanımı, gerçekten Türk soyuna dayanır. Turancılardan farkları, ırk ve etnisite kavramlarının ne olduğunu gerçekten biliyor olmalarıdır. Ve de bu kavramları doğru kulanmaları. Mesela Nurettin Topçu bu ideologlardan biridir. Türlük ile ırkı 2

şu sözler ile bağlar: “Yüzünün, kafasının şekli benimkine benzemeyeni, gözleri benim gibi bakmayanı kendimden saymam”.

Cumhuriyetin ilanından sonra 1937 yılında çıkan bir başka Hareket Dergisinde ise şu ifadeler yer alır: “Çalışkan, mert, açık tenli bir insanın, yanında kara süratli, karga burunlu, kara kuru bir insanı götürdüğünü düşünün? Asıl bir ırkın çocuğu, karaktersiz, ilkel kavimlerin çocuklariyle ile karışırsa ne olur?”

Anadolucu anlayışıya göre Türkler, Beyaz ırktan bir halk olup Balkanlar ve Anadolu’ya yerleşmişlerdir. Lazlar, Çerkesler vs ise Beyaz ırka mensup diğer etnik gruplardır. Fakat Anadolu Türk yurdudur ve Türk Milleti. Lazı, Çerkesi, Boşnaki vs bütün etnik grupların bir araya gelip Anadolu coğrafyasında kaynaşması sonucu ortaya çıkmıştır. Fakat hakim unsur Türk’tür. Osmalı’yı Türkler kurmuştur ve Anadolu Türk vatanıdır. Bütün bu etnik gruplar Türklük potasında kaynatılmalı ve eritilmelidir. Türkler, Osmanlı’nın sahibi, Osmanlı eski Bizans’ın, Bizans ıse antik Yunan’ın mirasçısıdır.

Türkiye Cumhuriyeti’nin ilanı ile bu görüş şu sistematiğe bağlanmıştır: “Türkiye Cumhuriyeti Osmanlı’nın, Osmanlı eski Bizans’ın, Bizans ıse antik Yunan’ın mirasçısıdır. Türkiye Cumhuriyeti’n’n Osmanlı’dan aldığı kültürün ve devlet geleneğinin temelinde bizans yatar.

Bizans’ın temelinde ise eski Anadolu uygarlıkları. Bu nedenle bunların hepsi bizim kültürümüzün bir parçasıdır.” Atatürk’ün Ankara’nın sembolü olarak “Hitit Güneşini”

seçmesinin arkasında yatan neden de budur.

Türk Milliyetçiliğinin ortaya çıkması ve Osmanlıcı görüşe alternatif

olarak savunulmaya başlaması, ve Türk milliyetçiliğini Anadolu'ya ve Türk soyuna dayandıran ilk gazete, 1902

yılında Süleyman Vahid tarafından yayınlanmaya başlanan Anadolu gazetesidir.

1906 yılında, başını Dr. Abdullah Cevdet Bey'in çektiği bir grup Osmanlı entelektüeli

"Osmanlı" üst kimliğinin değiştirilmesi gerekliliği savundular. Osmanlı, aslında Türk'tü, devleti yönetenler Türk'tü, ve Anadolu'da Türklerin anavatanıydı. Bu nedenle "**Osmanlı" üst kimliği yerine** "**Türk ve Türkiyeli"** kavramları teklif edilmiş, daha da önemlisi, bunların birbirinden farklı olmadıkları vurgulanmıştır.

1908 yılında Mehmed Burhaneddin, 1911 yılında Haydar Rüşdü tarafından çıkarılan Anadolu gazetesi ile birlikte Türk milliyetçiliği fikri de yavaş yavaş olgunlaşmaya başlar. 1911 yılında Nüzhet Sabit'in yazılarının bulunduğu Vazife mecmuası, "milliyetçiliğin tanımlanmamış ve hayali bir coğrafya üzerinde, hayal olmaktan çıkmadığı sürece gerçek bir niteliğe bürünemeyeceğini ve bunun milliyetçiliğin gerçek ülküsünün gerçekleşmesi yolundaki temel misyonundan uzaklaştırabileceğini savunarak Türk milliyetçiliğinin Anadolu coğrafyası ekseninde şekil alması gerektiği" savunur. Milliyetçilik, Türklük ve Anadolu üzerinde yükselmelidir.

1913 yılında Musa Kazım, Mehmed Şemseddin (Günaltay) ve Halim Sabit (Sibay)'in yazılarının yer aldığı İslam Mecmuası bu hareketin dergi boyutunda ele alındığı yayımlardır.

1921 yılında Yahya Kemal'in etkili olduğu Dergâh mecmuası, 1924 yılında Mehmed Halid'in 3

Anadolu Mecmuası ile 1922 yılında Ankara'da İbrahim Turgut'un çıkardığı Anadolu Duygusu mecmuası gibi süreli yayınlarda olgunlaştırılıp sistematik bir düşünce haline getirilmiştir.

Celal Nuri İleri, 1918 yılında, İleri gazetesindeki yazılarında, ırk, zaman coğrafya bağlamında toprak ve millet arasındaki ilişkiye dikkat çekiyordu. Türklerin, ırkı özelliklerini koruduklarını ve Orta Asya'daki Türklerden ayrı bir millet haline geldiklerini savunuyordu.

Nurettin Topçu da, Anadolu'daki milletleşme olgusunu "toprakla iktisadin bir arada yarattıkları zaruret" görüp, "bu milletin halkını, bu toprak yaratmıştır" diyerek Anadolu toprağını temel almayan İslamcılık ve Turancılık akımlarını eleştirir: "Bu milleti, bu toprak

yaratmıştır. Bu hakikatten gafil olan memleket çocuğu, zaman zaman soydan ve vatandan ayrı İslamcılık, yine vatan toprağından kaçan turancılık gibi bedenden ve kalpden ayrılmış sevdalar peşinde koşmaktan yorulmuş, aldanmış ve memleket mükeddaratını herbiri bir devirde aldatmıştır".

Turancıları da "millet kurmamış olan halklarla Türkleri bir tutarak onları da Türk saymakla"

suçlar.

Nurettin Topçu'da kumral ve açık tenli bir millet olan Anadolu insanının ırkî özellilerini koruması gerektiğini, Türklerin İslami kabul edip Anadolu'ya yerleştikten sonra bir millet olarak ortaya çıktıklarını savunarak yine bu görüşlere katkıda bulundu. Nurettin Topçu'nun ırk açısından tek sorunlu görüşü, Türklerin renkli gözlü de olabileceğini unutmasıydı. Çünkü Türkler, tarihi olarak sarışın ve renkli gözlü bir ırktı.

Zaten Anadolu'da açık göz renginin yaygın olduğu gerek Afet İnan'ın gerekse Türk Antropoloji Enstitüsü'nün çalışmalarında vurgulanmıştır. Afeti İnan'ın 1939 yılında yayınladığı, "Türkiye Halkının Antropolojik Karakteri 64.000 Kişi Üzerinde Anket, "Anadolu'da yaşayan insanlarda cilt nadiren çok esmerdir (Kürtler kast ediliyor). Türkler, genelde beyaz tenli, bazen de buğday tenlidir. Göz rengi açıktır. Renkli gözlü Türklerin oranı ise % 20'ye yakındır. Saçların da çoğunluğu orta, yani kestane rengindedir."

Zaten bir çok yerli ve yabancı tarihçi ve antropolog da, Türklerin aslında açık renk saçlı ve renkli gözlü bir ırk olduğunu söylemektedir. Hatta Osman Karatay, "siyah saçlı" olmanın eski Türklerde lanet olarak algılandığını belirtmektedir. "Türklerin babaannesi" olarak nitelenen ve Çin'deki tarım Havzası'nda mumyalanmış halde bulunan "Lolan Güzeli" de kızıl saçlı ve mavi gözlüdür.

Türk antropolojisinin öncü ismi Şevket Aziz Kansu, Türklerin "esasen bir ırk olmaktan uzak bulunan "sarılarla" bir alakâlarının bulunmadığını belirttikten sonra Anadolu insanı üzerine yapılan tetkikler neticesinde Anadolu'nun "beyaz veyahut buğday tenli, güzel bazen mavi gözlü ve kumral bir ırk tarafından" iskân edildiğini, bu ırkın Orta Asya'dan geldiğini"

eklemektedir.

Türk Milliyetçileri için Türklerin Anadolu'ya geldiği tarih olan 1071 yılı önemli bir dönüm noktası teşkil ediyordu. Yahya Kemal Anadolu

toprağının 1071 yılı sonrasında Türk milletini yarattığını söyleyerek bu fikre katkı sağladı.

İzmir Türk Ocağı Başkanı Necip Türkçü'nün 1915 yılında İzmir Türk Ocağı'nda verdiği bir konferansta Anadolu ve Rumeli Türklüğü dışında Türk olamayacağını ve vatan olarak tanımlanan coğrafi gerçeklik karşısında Turancılığın duygusal ve düşünsel anlamda vatan olamayacağını söylemesi, öz vatan toprağına (Anadolu) bağlılık göstermesi bakımından 4

dikkate değerdir. Ayrıca Halide Edip'in esas itibariyle, Turan'ın kuramsal olabilirliğini reddetmediği, fakat mevcut koşullarda gerçekleşmesinin zor olduğunu, dolayısıyla önceliğin Anadolu'ya verilmesinin gerektiğini söylemesi de Anadoluculuk anlayışı ile ilişkili olarak değerlendirilebilir. 1917 yılında Türk Ocağı içinde "Türk Milliyetçileri/Anadolucular ile Turancılar/Turancılık bölünmesi yaşanmıştır.

Türklük ve Türkiyecilik fikri, Anadolu'yu ve Türk milletini merkeze alan bir Türkçülük anlayışını esas alır. Hilmi Ziya Ülken ve Reşit Kayı el yazması olarak 1918 – 1919 yıllarında 12 sayı olarak "Anadolu" dergisini çıkartır. Hilmi Ziya, memleketçilik söyleminin milliyet anlayışının farklılaşarak "Kültürcü Anadoluculuk" ve "İdeolojik Anadoluculuk" olarak ikiye ayrıldığını belirtir. Bu düşüncenin temelinde ise "Türkiye Türklerindir" şiarını benimseyen

"İdeolojik Anadoluculuk" siyasî ve felsefî olarak memlekete yön vermek isteyen bir anlayış

haline gelir (Ülken, 2001, s. 477-478). Mehmet Halit Bayır ve Haydar Neci tarafından 1924 –

1925 yıllarında İstanbul'da yayımlanan Anadolu Mecmuası Türk Milliyetçiliği hareketinin fikrî ve edebî yönden ele alınmasına katkıda bulunan önemli bir yayımdır.

Türk Milliyetçiliğine önemli katkı sağlayan isimler arasında Mükrimin Halil Yinanç, Hilmi Ziya Ülken, Ziyaeddin Fahri Fındıkoğlu, Necmeddin Halil Onan gibi yazarlarla birlikte Necip Fazıl (Kısakürek), Ahmet Hamdi (Tanpınar), Faruk Nafiz Çamlıbel gibi yazar ve şairler de yer almıştır.

Mekteb-i Mülkiye'de daha da sistematikleşen bu düşünce tarzı, sözde Türk milliyetçileri ve sözde Türkçüler tarafından "Anadoluculuk" olarak nitelenmiştir. Hatta adeta Türk milliyetçiliği ile ilgisi yokmuş gibi sunulmuştur. Oysa Atatürk'n milliyetçilik anlayışı da Türklere ve

Anadolu'ya dayanmaktadır; ve Atatürk Turancılığı kesin bir dille reddetmiştir. Türk Ocakları'nın 1927 yılında Cumhuriyet Halk Fırkası'na bağlanması ile birlikte, Turancı faaliyetleri sonlandırılmıştır. Atatürk'ün yine 1927 yılında, Nutuk'ta da ifade ettigi gibi, Turancılık hakkında " *tarihte örneği olmamış imkansız bir hedef*" olarak bahsetmesi tesadüf değildir.

Anadolu Mecmuası, Türk milliyetçiliğinin yaygınlaşmasında birincil kaynak görevi görmüştür.

"Anadolu'nun Fethi" adı altında beş bölüm halinde yazmış olduğu makalelerinde Mükrimin Halil, Anadolu'nun fethini ve burada Türklerin, Türk boylarıyla başlayan yerleşme hareketini anlatmıştır. "Anadolu'yu feth ve orada tavattun edenler, göçebe hâlinde gelerek şehirler ve köyler teşkil edenler Türk milletine mensup boylardır. Kısa bir tabir ile Anadolu ahalisi Oğuz Türk'ü ve tabir-i âharla Türk'tür". Anadolu'nun 1071'de Sultan Alparslan tarafından fethedilişini ve Malazgirt Savaşı'na katılan beylere fethedilen toprakların taksimi ile oralara Türklerin yerleştirilmesine değinerek Türk milliyetçiliği hareketinin tarihi başlangıcının da neden 1071 öldüğuna açıklık getirmiş olur. Dergide, Türk kavmının çeşitli boylara ayrılması ve Anadolu'da bir Türk vatanının oluşması ile burada Türklerin ayrı millet teşkili ile ilgili farklı makaleler de yer alır. Aslında bu konu Nurettin Topçu da dahil pek çok Türk Milliyetçisi tarafından çeşitli vesileler ile dile getirilmiş ve bu konuda, daha sonra farklı dergi ve gazelerde de çok sayıda makale yazılmıştır. Ayrıca yine yukarıda adı geçen bazı yazarlar tarafından bu konu ile ilgili çok sayıda kitap yayınlanmıştır.

Bir diğer önemli bir isim ise Cevat Şakir Kabaağaçlı'dır. Anadolu coğrafyası üzerinde yaşamış

tüm halkları, onlara ait değerlerle kabul eden ve temele uygarlık meselesini alan yaklaşımı oluşturur. Anadolu'nun bir uygarlıklar beşiği olduğu ve Türklerin, bu değerleri kim üretmiş

olursa olsun, din, dil ve kültür farkı gözetmeksizin kabul edilmesi gerektiğidir" (Halıkarnas Balıkçısı, 1954, s.11). Anadolu'yu Türk milliyetçiliğinin asıl yeri olarak kabul eden ve milliyetçiliğin burada sistemleşip ortaya çıktığını, bunun da Anadolu'nun kendine has şartları ve imkânlarından kaynaklandığı düşüncesini savunan Milliyetçi, ve Turancılığa karşı Anadolu akımını savunan bir diğer önemli isim ise Remzi Oğuz Arık'tır. Milliyetçiliği toprak ve tarih

bağlamında ele alan bu anlayış, Anadolu'nun şartlarından doğan bir milliyetçilikten yanadır (Arık, 1956, s.3).

Nurettin Topçu Mistik/İslamî Anadoluculuk görüşünü ortaya atarak, Anadoluculuk kavramını dönüştüren ve kendisine ait bir kavramsal yapı ile yön veren kişidir. Topçu'ya göre "İslam, kimliğin asıl unsuru olmasının yanında, vatanın oluşumunda ve milletin meydana gelişinde de temel bir etken olmuştur. Türklerin milletleşmesi İslam'la birlikte gerçekleşmiştir (Topçu, 1972, s.38). Nurettin Topçu'da Cevat Şakir gibi) İslam'dan önceki Anadolu uygarlığını kabul eder. Topçu "Hakikatte İslam Anadolu'nun temadi ettirib bize bıraktıgı Anadolunun köklerini, milli tarihimizin ilk temellerini ve baslangıçlarını İslamdan evvelki Anadoluda aramak lazımdır" diyerek eski uygarlıkların yaptıgı katkıları vurgulamaktan da çekinmez. Diğer yandan da "Yüzünün biçimi ve bedeninin yapısı benimkine benzemeyeni" veya "kafasının biçimi ve yüzünün şekli, gözlerinin manası gibi maddî benzeyişleri" benzer olmayanları millet dediği birliğin dışında tutarak ırka verdiği önemi gösterir.

Nurettin Topçu, diğer yandan da Anadolu'yu asıl var eden etkenin İslamlaşan Türk milleti olduğunu ifade etmektedir. Topçu'ya göre Anadolu'ya gelen Türkler Anadolu'da Hititler'in (Etiler) çocukları ile kaynaşmışlar, onların tekniklerini temsil etmiş, Anadolu'da köy kurmuş, çiftçi olmuştur. Topçu'nun "göçebe Türk/yerleşik Eti" diyerek ifadelendirdiği bu yeni toplumu

"Anadolu Tarihinin çocuğu" şeklinde tanımlar. Topçu'ya göre Türk, Anadolu'da yerleşik halkla karıştı ve artık Orta Asya'dakiler ile bir ilgisi kalmadı. "Anadolu'ya gelip yerleşen Türk, bu ülkede yeni hayatın merkezi oldu."

Topçu'nun dünya düşüncesi iki ana eksende kendini gösterir; "bir yanda Batı ile hesaplaşma, diğer tarafta Doğu'nun kendi içinde hesaplaşması olarak Turancılık ve İslamcılık karşısında duruş belirleme" halindedir. Nurettin Topçu'nun düşünce dünyasında, Alman Ulusal Sosyalizminden ve ulusal sosyalizmin ırk görüşlerinin de etkileri görünür. Anadolu Sosyalizmi olarak tanımladığı bir sosyalizmi savunur.

Türk Milliyetçiliği, farklı kollara ayrılsa da genel olarak Anadolu'yu merkeze alan ve gerçek kaynak olarak Anadolu'yu gören, Anadolu toprağını vatan ve millet bağlamında coğrafî, tarihî ve kültürel olarak birleştirici bir temele alan şair ve yazarlar tarafından gerek düşünce yazıları ile gerekse hikâye, roman ve şiirlerle de geniş bir kesime ulaşma gayreti gösterir.

Türk milliyetçiliğinin gelişimine katkısı bulunan bu ideolog, yazar, politikacı ve düşünürlerin unutturulmuş olması ve sözde milliyetçiler tarafından bunlara hiç atıfta bulunulmaması acı olmakla birlikte hiç de şaşırtıcı değildir. Nurettin Topçu, Yahya Kemal Beyatlı, Nüzhet Sabit, Mehmet Kaplan, Mükrimin Halil Yinanç, Hilmi Ziya Ülken, Abdullah Cevdet, Remzi Oğuz 6

Arık Nurettin Topçu, Yahya Kemal Beyatlı, Nüzhet Sabit, Mehmet Kaplan, Mükrimin Halil Yinanç, Hilmi Ziya Ülken, Remzi Oğuz Arık ve Abdullah Cevdet gibi isimler Türk Milliyetçiliğinin gelişiminde ve yayılmasında önemli rolü olan şahsiyetlerdir. Ancak ne yazık ki Türk milliyetçiliğinin kurucuları, Turancı sözde Türkçüler tarafından hiç anılmamış ve kasıtlı olarak unutturulmuşlardır.

7

TURANCILIK: YAHUDILERIN KATKISI VE MASONLAR

Türk milliyetçiliği ilk ortaya çıktığına Turancı değildi. Turancılığı Türk milliyetçiliğine sokmaya çalışan Fransız liberalleri, masonlar ve Yahudiler oldu. Osmanlı'da Turancılar ile Türklerin Orta Asya'ya dönüp Turan devleti kurmaları gerektiğini söyleyenlerin 19. Yüzyılda ve yaklaşık aynı dönemlerde ortaya çıkmış olması tesadüf değildir. Çünkü Rus Çarlığı, Avrupa'nın geri kalanından farklı olarak hala Fransız Devriminin (1789) ideallerine direniyordu. Fransız Devriminden sonra Hristiyanlığın tasfiyesi için çalışmalar başlamış, sahte bir din bile uydurulmuştu. Fransız Devrimini işleyen tarih kitapları bundan neredeyse hiç söz etmezler, ama Fransız Devriminin en önemli sonucu ve can alıcı noktalarından biri budur. Bir diğer önemli sonucu da "sermayenin el değiştirmesidir" ki buna değinirler. Ancak farklı şekilde anlatırlar.

Sonuç olarak Fransa' da sahte din olayı tutmamıştı, ama Fransa'dan yayılan Hristiyanlık karşıtı dalga İspanya'da bile etkili olmuş, bu yüzden 19. Yüzyıl sonlarında İspanya Karlist Savaşları ile bölünmüştü. Oysa Rusya hala can sıkıcı derece Hristiyandı ve liberalizme düşmandı. Üstelik sermaye hala Rusların ve gelenekçilerin elindeydi. Merkez Bankası da hala tamamen Rus Devletinin malıydı. Batı'daki gibi özel (Amerika) veya yarı özel (Avrupa) gibi değildi. Bu yüzden de Rus Çarlığı yıkılmalıydı; Türkler ve Ruslar savaşmalıydı. Ama Türkler kendilerini toprak kayıplarına rağmen hala Balkan devleti olarak görürken, Balkanlar ve Orta Doğu Türk kontrolündeyken bu nasıl olacaktı?

Bu amaçla, Rusya'daki Türk ve müslüman azınlıklar üzerinde

çalışmaya başladılar. Bazıları Türk, bazıları ise Türklük ile ilgisi olmayan müslümanlar üzerinden bir Turan hayali, bir ilüzyon yarattılar. Fransa'da yeni rejim, Devrim'den sonra hem iktidarını pekiştirmek, hem de ideolojisini dışarıda yaymak için çalışmaya başladı. Hedef ülkeler arasında Rusya da vardı.

Türkiye'de, Türki Halklara, başka bir deyişle Orta Asyalılar'a yönelik ilginin 1890'larda başladığı kabul edilir. Fransız pasaportlu, gerçekte ise Yahudi bir tarihçi olan tarihçi Léon Cahun'un Asya Tarihine Giriş: Türkler ve Moğollar adlı kitabının Necip Asım Yazıksız tarafından yapılan Türkçe çevirisi (1896), Turancı hareketin dönüm noktalarından Kabul edilir.

Daha önce Türkçede özel bir anlam taşımayan Turan kavramı Cahun'un kitabı sayesinde siyasi bir mana kazanır. Osmanlı'da Turancılar ile Türklerin Orta Asya'ya dönüp Turan devleti kurmaları gerektiğini söyleyenlerin 19. Yüzyılda ve yaklaşık aynı dönemlerde ortaya çıkmış

olması tesadüf değildir

Macar Türkolog, oysa gerçekte bir Yahudi olan Prof. Dr. Armınıus Vambery, bazılarınca gelmiş

geçmiş en büyük Türkologlardan biri sayılmaktadır. Bu şahıs, Mehmed Sadık Rıfat Paşa'nın İstanbul'daki konağında "Reşat Efendi" sahte adıyla dört sene kaldıktan sonra, Türkistan'a üç yıllık (1862–1865) bir seyahat yapmıştır. Seyahatten sonra yazdığı geniş kapsamlı bir eser, 1864 yılında Londra'da yayımlanmıştır. Cemal Kutay, "Sahte Derviş" adli eserinde Vambery'nin seyahatini değerlendirmiş; Mim Kemal Öke ise, "Vambery; Belgelerle Devletlerarası Bir Casusun Yaşam Öyküsü" isimli eserinde İstanbul'da bulunduğu süredeki faaliyetlerini ve Siyonizm ile olan bağlantılarını göstermiştir. Vambery, Türkistan seyahatinden 8

sonra da ölümüne kadar (o.1913) Türklükle ilgilenmiş, çalışmalarının ve ders notlarının birçoğunu Türk Ocakları'na da göndermiştir (Yılmaz, 2005). Türk milliyetçiliği ideolojisinin önemli mensuplarından Prof. Dr. Mehmet Eroz de Vambery'nin ideoloji yayıcı yönünü kabul etmekte ve "Pantürkizm" denilen o ideolojinin, Rusların Orta Asya'da ilerlemesini engellemek maksadıyla İngilizler tarafından desteklendiğini söylemektedir. Eroz, İngilizlerin bu ideolojinin daha sonra Almanlar tarafından teşvik edilmesinden çok korktuklarını da sözlerine eklemektedir (Eroz, 1977: 289-290). Gerçekten de daha sonra Türkçü İttihat ve Terakki, Alman tesirine girmiş ve Osmanlı'yı

Birinci Dünya Savaşı'na sokmuştur. Eroz, İngilizlerin maksadının Rusların ilerlemesini engellemek olduğunu söylemekle haklı olabilir.

Son olarak Türkiye'deki Turancı Türkçülere büyük katkılar sağlayan Prof. Dr. Arminius Vambery'nin Siyonizmin kurucusu Theodor Herzl tarafından diplomatik bir görevle İstanbul'a gönderildiğini söyleyelim. Theodor Herzl'n söylediğine göre Prof. Vambery, aynı zamanda da bir İngiliz ajanıdır.

Elbette Turancı fikirlerin yayılmasının suçunu sadece masonlara ve Siyonistlere yüklemek haksızlık olur. Çünkü bunların yanı sıra, İngiltere, Almanya ve bir ölçüde de Avusturya-Macaristan İmparatorlukları Ruslara karşı Osmanlıyı kışkırtmak için bu fikirleri desteklediler.

Böylece Türkler ile Ruslar savaşarak birbirlerini zayıflatacaktı. Bu sayede Avusturya-Macaristan İmparatorluğu Balkanlar'a inebilecek, Almanya, tarihsel olarak Toton Savaşlarından beri yayılmaya çalıştığı Doğu Avrupa'daki Rus topraklarını alabilecek, İngiltere ise Asya'daki en güçlü rakibinden kurtulmuş olacaktı. Ayrıca İngilizler, Siyonistler ile birlikte Orta Doğu'ya yerleşmeye çalışıyorlardı.

Böylece Batı propaganda makinası çalışmaya başladı. Tek bir çekik gözlü, mongoloid Osmanlı görmemiş Avrupalılar, birden Osmanlıların (Türkler) aslında mongoloid sarı ırktan olduğunu iddia eden kitaplar yazmaya başladılar. Türkler Sarı ırktan ise, Anadolu'daki Beyazlar kimdi?

Türkler Beyaz ırktan ise, Orta Asya'daki çekik gözlüler kimdi? Bu sorular hiç sorulmadı; ve dolayısıyla da yanıtlanmadı. Türk milliyetçiliği iddiası ile ortaya çıkanlar bile bu tutarsız tezleri kabul ettiler.

Masonların Katkıları

İsmail Gaspiralı ve Sadri Maksudi Arsal gibi sözde Türkçü Turancıların mason olduğu Rus belgelerinde kayıtlıdır. Masonların Rusya'daki faaliyetlerinin incelendiği belgelerde, dönemin Rus masonlarının adlarının yanında, bu iki önemli sözde Türkçünün de adları anılmaktadır.

Turancılık fikrini ilk ortaya atan İsmail Gasprinsk'dir. Gaspralı soyadı ile anılması çok daha sonra olacaktır. Ailesi, Rus aristokrasisinin bir mensubu olan İsmail Gasprinsk'nın babası Rus ordusunda subaydı. İsmail Gasprinsky'de 1865 yılında babası gibi bir Rus subayı olmak için Harb Okuluna yazıldı. 1867 yılında Girit İsyanı sırasında Osmanlı ordusu yanında savaşmak için askeri okuldan kaçtığı ama Odesa'da yakalandığı için Harb Okulu'ndan atıldığı rivayet edilir. Yine "hep bir Osmanlı zabiti olmak" hayalini kurduğu iddia edilen İsmail Gasprinsky, ilginç bir şekilde 1872 yılında ilk yurtdışı yolculuğunu Fransa'ya yapar. Hakkında çeşitli rivayetler vardır. Bir görüşe göre, Moskova'da İslamcı çevreler ile temas etmiş, bu da Harb Okulu'dan atılmasına neden olmuştur. Masonlar ile temas kurması ise Fransa'da bulunduğu 9

döneme denk gelmektedir. Bir başka rivayet ise, Harb Okulu'nda bulunduğu dönemde mason çevreler ile ilişkileri yüzünden okuldan atıldığıdır. Daha sonra Fransa'ya gitmesi de bu yüzdendir. Sadri Maksudi Arsal'in da onunla görüşmesinden sonra Fransa'ya gitme kararı da manidardır.

Rusya'nın Kazan şehrinde doğan Sadri Maksudi Arsal, ilkokulu burada okuduktan sonra Öğretmen Okuluna gitti ve1895 yılında mezun oldu. Ağabeyi Hadi Efendi, gerçekte bir mason olan sözde Türk milliyetçisi İsmail Gasprinsky (Gaspralı) ile arkadaştı ve sık sık mektuplaşıyorlardı. İsmail Gasprinsk'nın talebi üzerine kardeşini onunla tanışması için Kırım'a götürdü. İsmail Gasprinsk'den etkilenen Sadri Maksudi Arsal, Üniversite tahsilini de Fransa'da yapmaya karar verir.

Maksudi Arsal öncelikle milliyet ile ilişkili olarak ırk kavramını ele alır, ırk konusuna özel bir önem verir. 'Irk' kelimesini, Avrupa dillerindeki 'race' anlamında, 'millet'i ise 'nationalite'

anlamında kullandığını belirtir. Ancak daha sonra ırk kavramını etnisite yerine de kullanmaya başlar. Irk, fiziksel özellikleri ile beyin yapıları açısından farklı olmak bir yana, farklı hastalık özelliklerini de

içeren biyolojik bir birimdir. Ancak Arsal ırkı tamamen dilsel, kültürel ve tarihsel bir olgu olan etnisite ile karıştırır; sanki aynı şeylermiş gibi kullanır. Böylece millet ve ırk kavramlarını çarpıtarak içlerini boşaltır. Böyle yapmasının nedeni, modernist de olsa İslamcı olmasıdır.

“Milletler, tarihten önceki devirlerden beri karışmış olduğundan, bugün hemen hiçbir ulusun bütün bireyleri o ulusun mensup olduğu ırkın özelliklerine sahip değildirler. Ancak bir ırkı temsil eden örnek tipler, o kavim içinde en çok rastlanan tiplerdir. Biz yeryüzünde belirli fiziksel özelliklere sahip bir Türk ırkının var olduğuna inanıyoruz. Fakat bugün Türk dilini konuşan, ruhunda Türk olduğunu düşündüğümüz herkesin Türk etnik topluluğuna özgü sayılan fiziksel özelliklere sahip olduğunu iddia edemeyiz. Türk ırkı da bazı ırklarla, Çinliler, Moğollar, İranlılar, Araplar, Finugurlarla az çok karışmış olabilir. Çünkü Türk ırkı, Türk olmayan birçok fertleri içinde eritmiştir. Onun için bugün Türk kavimleri içinde de, Türklere özgü fiziksel özelliklere sahip olmayan kişilerin bulunması doğaldır” (Arsal 1979: 33-34).

Fransa’da tahsil gören Arsal’in ırk ve millet arasındaki farkı bilmemesi düşünülemez. Buradaki çarpıtmasının kasıtlı olduğu açıktır. Bu tanımlaması ile Maksudi Arsal ulus devlet sonrası Yeni Dünya Düzeni'ni tanımlamaktadır.

Türk ırkı diye bir ırk olmadığı ve Türklerin Beyaz ırkın bir kolu olduğu gerçeği dururken yukarıdaki tanımı ciddiye almak olanaksızdır. Türkler ve Finliler Türk soylu halklar olabilecekleri gibi, tarihsel süreçte birbirleri ile de karışmış olabilirler. Sonuçta Finler de Türkler de Beyaz ırktandır. Ama Çinliler veya Moğollar için aynı şeyi söyleyemeyiz.

Arsal’ın ‘milli karakter’den kastı bütün millet fertlerini kapsayan - onlarda genel olan ortak nitelik ve eğilimlerdir. Gerçi hiçbir millette, hiçbir zaman bütün fertlerin her hususta aynı şekilde düşündüğü, aynı şekilde hareket ettiği görülmemiştir. Çünkü bir camiada herkes aynı ruhi gelişme seviyesinde olmadığı gibi, aynı kalıtıma ve aynı kabiliyetlere de sahip değildir.

Ancak, köklü milletlerde, fertler arasında zekâ dereceleri bakımından farklar olmasına rağmen, bütün millet fertlerini kapsayan genel ve ortak bazı ruhi eğilimler olduğunu tecrübe ve gözlemler ispat etmektedir. İşte, bunların bütününe ‘milli karakter’ diyoruz. Milli karakter belirli durumlarda aynı şekilde hareket etme, belirli hadiseler karşısında aynı şekilde hissetme, 10

belirli şeylere aynı şekilde kıymet biçme eğilimlerinde ortaya çıkar. Örneğin, bugünkü İngiliz milletine mensup fertlerin hepsinin elbette birbirinden çok farklı ferdi özellikleri ve ruhi eğilimleri vardır. Yine her bir Fransızın diğerlerinden ayrı bir ruhi âlemi (dilek, arzu, sevgi, nefret âlemi) vardır. Fakat bir İngiliz davranışı, tutumu, reaksiyonları ile bir Fransızdan farklıdır. İşte İngilizlerde var olan özellikler, İngiliz milli karakteridir; Fransızlarda görülen özelikler ise Fransızların milli karakteridir. (Arsal 1979: 83-84).

“Milletler, tarihten önceki devirlerden beri karışmış olduğundan, bugün hemen hiçbir milletin bütün bireyleri o ulusun mensup olduğu ırkın hususiyetlerine malik değildirler. Ancak bir ırkı temsil eden örnek tipler, o kavim içinde en çok rastlanan tiplerdir. Biz yeryüzünde muayyen fiziki hususiyetlere malik bir Türk ırkının mevcut olduğunu sanıyoruz. Fakat bugün Türk dilini konuşan, ruhunda Türklük şuuru besleyen bütün fertlerin Türk etnik zümresine mahsus fiziksel hususiyetlerin hepsine sahip olduğunu iddia edemeyiz. Türk ırkı da bazı ırklarla, Çinliler, Moğollar, İranlılar, Araplarla az çok karışmış olabilir. Çünkü Türk ırkı, Türk olmayan birçok fertleri içinde eritmiştir. Onun için bugün Türk kavimleri içinde de, Türklere mahsus somatik hususiyetlere sahip olmayan fertlerin bulunması tabiidir” (Arsal 1979: 33-34).

Maksudi Arsal'a göre; “toplumsal anlamda ırk, milleti kapsayan daha büyük bir yapıdır; daha büyük halk topluluklarını kapsar. Örneğin, Slav ırkı içinde tarihleri, lisanları, yaşadıkları yer ve politik örgütlenmeleri bakımından birbirinden farklı milletler vardır; Ruslar, Polonyalılar, Çekler, Sırplar vs., Türk ırkı içinde de birbirinden farklı lehçelerde konuşan zümreler vardır; Anadolu Türkleri, Özbekler,Türkmenler, Kırgızlar, Kara Kırgızlar, Uygurlar, Kırım Türkleri, Kazan Türkleri vs... Bunların hepsi toplumsal anlamda Türk ırkındandırlar” der. Oysa ırk, toplumsal değil, biyolojik bir birimdir. Zekadan hastalıklara, ve hatta yeteneklerine kadar bir çok şey insanlara kalıtım yolu ile geçer. Eğer Türk soylu bir baba iseniz, ama çocuğunuz zenci olursa bu tek anlama gelir: ya hastanede, ya da yatakta bir karışıklık olmuştur, ve fena boynuzlanmışsınızdır. Orta Asya halklarının Türk olup olmadığını anlamanın yolu da, kendiniz ile karşılaştırmaktır. Size benziyorlarsa sorun değil. Ama aynada gördüğünüz ile Asyalı Türki fiziksel (yani ırkı olarak) farklı ise bi taraflarda bir karışıklık olmuştur. Ya siz Türk değilsinizdir (ki o zaman Türk milliyetçiliği yapmanız anlamsız olur), ya da o Türki Türk değildir (ki o zaman da Turancılık yapmanız anlamsız olur)

Irk ve etnik grup ve millet kavramları, sonraki sözde Türk milliyetçilerince de çarpıtılacak, ve yanlış olarak birbirlerinin yerine

kullanılacaktır. Bugün Türkiye'de normal gazeteciler bile Irk ve Millet/Etnik grup kavramlarını bilerek veya bilmeyerek yanlış kullanıp insanları yanlış

yönlendirme eğilimindedirler. Amerika'nın 1960'lardan beri USAID aracılığı ile liberalleri fonladığının ortaya çıktığı bu günlerde bunu da çok yadırgamamak gerek aslında.

Turancılık, ister o dönem hala hakim olan Osmanlılık fikri yüzünden olsun, ister Yahudi ve masonların etkisiyle, işte böyle bir süreç sonunda Osmanlı'ya gelmiştir.

11

TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ DEĞİL, FARKLI BİR TÜR

OSMANLICILIK

Turancılık, yani Orta Asya'ya uzanma, ve oradaki müslüman ve Türk olduğu iddia edilen halklara uzanma fikri, Türk milliyetçiliği adı altında Osmanlı'ya geldiğinde bazı Osmanlı çevrelerinde hemen kabul gördü. Bunun böyle olmasında Osmanlı'da hala "millet" fikrinin değil, "ümmet" fikrinin hakim olması önemli rol oynadı. Osmanlıcılık, din ve kültür temelli, Bizans döneminden kalma bir Orta Çağ ideolojisiydi. Osmanlı'da Türkçü olarak anılan aydınların bir kısmı hala Türklük fikrini beniseyememişti. Onlara göre hala dine dayalı millet sistemi geçerliydi. Müslüman demek, Osmanlı demekti. Eğer Osmanlı bir şekilde Türk ise, o zaman Osmanlı kültür dairesine yatkın kabul edilen müslümanlar de bir şekilde Osmanlı, yani Türk sayılabilirlerdi. Daha doğrusu Osmalılaşabilirler, Türkleşebilirlerdi. Üstelik de Sünnidiler.

Aynı mantık yüzünden o dönem Alevi Türklere (ve Ermenilere) karşı Kürtleri Anadolu'ya ilk getiren de Yavuz Sultan Selim olmuştu zaten. İttihatçıların Anadolu'daki Ermeni nüfusu fazla bularak daha sonra yine Doğu Anadolu'daki Ermeni nüfusu dengelemek için İran ve Irak'tan Anadolu'ya Kürt ithal etmesinin temelinde de yine bu vardı. Ermeni-Kürt çekişmesinin temelinde de bu topraklar üzerinde verilen egemenlik mücadelesi yatar. PKK yöneticilerinin

"Ermeni olduğu" iddialarının ortaya atılmasının arkasında da bu yatar.

Sonuç olarak, Türke benzemeyen ve kendi dil, kültür ve tarihlerine sahip Orta Asya halklarının vs Türk olabileceği, yani Türkleşebileceği fikri Osmanlı'da kabul gördü. Ve neredeyse hayatında hiç Kazak veya Kırgız görmemiş bir kısım Osmanlı aydını bu garip milliyetçilik ideolojisini benimsedi. Türkler ile ırki, kültürel ve dilsel hiç bir bağı olmayan, üstelik de Türklerin en az 1000 yıldır hiç bir iletişimi olmayan bir sürü halk Türk varsayıldı. Aslında bu milliyetçilik, milliyetçilik değil, Osmanlıcılığın "Türkçü" elbisesi giymiş haliydi.

Turnacılık fikrini ilk ortaya atanlar ise zaten Yahudi ve masonlardı. Bu konu üzerinde İslamcılar tarafından yeterince çalışma yapıldığı için bu konuda kısa bir kaç örnek ile yetineceğiz daha sonra.

Elbette bu konuları irdeleyen İslamcıların derdi başka. Sadece kendini "Kavmı Necip" sayan ve Arap olmayanları aşağı gören Arapların gözünde Türklerin bir değerinin olmadığını belirtelim.

Misal isteyen, ülkelerinde çalıştırdıkları müslümanlara nasıl

davrandıklarını okuyabilir. İronik olan, İslamcıların da ismen farklı, ama özde aynı Siyonist kaynaklardan beslenmesi. Ama o da gerçek islamcıların düzeltmesi gereken bir şey sonuçta. Bütün parayı tek ata yatırmadı tabi Amerikalılar ve Siyonistler. Bu da Türkiye'nin talihsizliği tabi. Türkiye'de Atatürkçü olduğunu söylenlerin bile içine sızmış durumdalar. Eğer sahip olduğunuz tek bir firmanın kazancı Türkiye bütçesine denk gelecek kadar çoksa, istediğiniz ülkede, istediğiniz kişiyi satın alabiliyorsunuz ne yazık ki.

12

ATATÜRK VE TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ ANLAYIŞI

“Panislamizm ve Turanizm politikalarının başarıya ulaştığına ve bu çeşit birliklerin gerçekleştiğine tarih boyunca tanık olunmamıştır **Irk ayrılığı gözetmeksizin**, bütün insanlığı içine alan tek bir dünya devleti kurma hayallerinin de sonuçları da tarihe geçmiştir. İstilacı olmak hevesleri de konumuzun dışındadır. İnsanlara her türlü kişisel duygu ve bağlılıklarını unutturup, onları tam bir kardeşlik ve eşitlik içinde birleştirerek, insanca bir devlet kurma teorisinin de kendine göre şartları vardır.

Bizim, kendisinde açıklık ve uygulama imkânı gördüğümüz tek politik ilke, ulusal politikadır.

Dünyanın bugünkü genel şartları, yüzyılların dimağlarda ve karakterlerde yerleştirdiği gerçekler karşısında hayalci olmak kadar büyük yanılgı olamaz. Tarihin ifadesi budur, bilimin, aklın, mantığın bize gösterdiği budur.

Ulusumuzun, güçlü, mutlu ve istikrarlı yaşayabilmesi için, devletin bütünüyle milli bir politika izlemesi, bu politikanın iç yapımıza, iç bünyemize tam olarak uyması ve ona dayanması gerekir. Millli politika dediğim zaman kastettiğim anlam ve öz şudur: Ulusal sınırlarımız içinde, her şeyden önce kendi gücümüze dayanmakla varlığımızı koruyarak, millet ve vatanın gerçek mutluluk ve refahına çalışmak... Ulusu anlamsız amaçlar peşinde yorarak zarara sokmamak... Uygar dünyadan, uygarca, insanca ve karşılıklı dostluk beklemektir.” *Nutuk, 6.*

Bölüm

Burada dikkat edilirse **Atatürk'ün** farklı milletler veya etnisiteler değil, "**ırklar**" dediğini görürüz. Araplar koyu tenli, Orta Asyalılar ise mongoloid Asya ırklarındandır. Ve Atatürk, bu söylevinde açıkça hem İslamcılığı hem de Turancılığı eleştirmekte, ve ırk farkının da dikkate

alınması gerektiğini söylemektedir. Ayrıca tarihi süreç içinde gelişen milli kimlikler ve kültürel farklılıklar da böyle bir birlikteliği engelleyen diğer faktörler olarak sayılmış, ve her halkın kendi tarihi, kültürü ve bu süreçte oluşan farklı istek ve arzularının yok edilemeyeceğini belirtmiştir.

Mustafa Kemâl Atatürk'ün de milleti tarifi şudur: "Zengin hatıra mirasına sahip bulunan, beraber yaşamak hususunda ortak arzu ve olurda samimi olan, sahip olunan mirasın korunmasına beraber devam hususunda iradeleri ortak olan insanların birleşmesinden meydana gelen cemiyete millet adı verilir8. Türk milletinin teessüsünde etken olduğu görülen tabiî ve tarihî oluşumlar şunlardır; Siyasî varlıkta birlik, dil birliği, yurt birliği, ırk ve menşe birliği, tarihî yakınlık ve ahlakî yakınlık."

Orta Asya'nın sözde Türki Cumhuriyetlerinin halkları ile Türkler arasında hangi "Zengin hatıra mirası" ve hangi "dil birliği, yurt birliği, ırk ve menşe birliği, tarihî yakınlık vs" vardır ki, bir millet sayılsın. Ayrıca Atatürk döneminde yapılan Irk çalışmaları ve Beyaz Irk vurgusu da, Atatürk'ün **"Irk ve Türklük"** bağlamında ne düşündüğünü göstermektedir.

Atatürk'ün Turancı olduğunu öne süren yayınların yayınlanması ve Atatürk'e söylemediği söylerin atfedilmesi, Türkiye'nin NATO'ya girmesinden ve Amerika'nın Türkiye'ye iyice yerleşmesinden sonra olmuştur. Türk Milliyetçiliği yeniden tanımlanmış, bu yeni görüşe uygun yeni bir Atatürkçülük ve milliyetçilik anlayışı uydurulmuştur. 12 Eylül 1980 darbesinden sonar ise bu anlayış Türk milletine benimsetilmeye çalışılmıştır. Bugün Atatürkçü olduğunu söyleyen 13

pek çok kişinin Turancılık tuzağına düşmesi bu yüzdendir.

Bu milli ve dinî değerlerin Yeni Devletin kurulma aşamasından beri birlikte olduğunu söylemek demektir. Nitekim Kuvayı Milliye'nin en coşkulu döneminde çıkmaya başlayan Dergâh dergisi etrafında birleşen aydınların, bağlı bulundukları felsefi ekoller, etkileri ne denli farklı olursa olsun; iki temel unsur etrafında birleşiyorlardı: Reel politikaya aykırı sonuçlar doğuracağını düşündükleri Gökalpçı bir Turancılığa karşı olmak; İstiklal Savaşı cephesinde birleşen Türk'ü esas alan, Anadolu merkezli dinî ve felsefi bir milliyetçilik tasavvuru geliştirmek.

ATATÜRK'ÜN TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ ANLAYIŞINA BİR

MEYDAN OKUMA: TURANCILIK

Bugün Türkiye'de ırk, millet ve etnisite terimleri yanlış olarak birbirinin yerine kullanılmaktadır. İlginç bir şekilde Türk sözde akademisyenleri de bu terimleri yanlış olarak kullanır. Tabii onlarınki cehalletten değildir; kasıtlıdır. Eğitim sistemi Amerikancı Türk siyasetçileri ve onların sayesinde Fullbright burslu, beyinleri yıkanmış Amerikancılarca şekillendirilmiştir. Bu akademisyenlerin bir kısmı, "bir çok insan böyle sanıyor" diye kendince daha uygun bulmuş olabilir. Ama önemli bir kısmı yalancıdır. Cahil değil, yalancıdır. Amerika hakkında yazıp çizdiklerine ve Türkiye'nin sorunlarına Amerikan bakış açılı çözümler üretmelerine bakarsanız, bunun böyle olduğunu görürüsünüz. Amerika'nın Türkiye'deki elçileri (daha doğrusu ajanları) olmak üzere eğitilmişlerdir. Açıklayalım.

Hiç bir antropolog, Beyaz ırktan Türkler ile Mongoloid halkların (mesela Kırgızlar) aynı ırktan olduğunu söylemez. Bu karmaşanın temelini N. Atsız gibi sözde Türkçüler atmıştır. Bunu söyleyene de gülerler. Sadece antropologlar değil, doktorlar da güler. Çünkü bazı hastalıklar bazı ırklara özgüdür ve daha sık görülür. Covid dönemi tartışmalarından da hatırlayacağınız gibi, her ilaç her ırka aynı etkiyi göstermez. Atatürk ise "ırk" tanımını doğru kullanıyordu, çünkü "ırkın" ne olduğunu biliyordu.

Atatük'ün yapmadığı şey ırkçılık değildi. Atatük, Türk Antropoloji Enstitüsünü kurarak ve binlerce kişi üzerinde ırk çalışmaları yaptırarak yeteri kadar ırkçılık yapmıştı zaten. Üstelik bununla da kalmamış, o dönem okullarda "ırkın önemi ve Türkler" konusunu işleyen bir sürü de ders koydurmuştu. Atatürk'ün yapmadığı "Etnik milliyetçilikti". N. Atsız gibilerden farklı olarak, "Lazı, Çerkesi, Anavutu, Gürcüyü ve Boşnaki dışlamamıştı. Atatürk'e "kültür milliyetçisi" denmesinin nedeni budur. Sözde "Etnik Alman milliyetçiliği" ve sözde "Fransız kültür milliyetçiliği" tanımları 2. Dünya Savaşı döneminde uydurulmuştur. Bu kavramı sonrasında sözde Türk milliyetçisi Turancılar, ve faşizme karşı çıkan sözde komünistler de sahiplenmiştir.

Sözde Alman ve Fransız tipi milliyetçilikler olduğu tezi (aslında iddiası) boşuna değildir. Amaç Avrupa'da Amerikan tarşı, çok ırklı devletler yaratmak ve milli devletleri çökertmekti. Avrupa ve Amerika'daki "Alternatif Sağ" yayınları okursanız "**Great Replacement"in ne olduğunu görürsünüz. Alternatif sağ, dedim ama bu aslında gerçek Klasik Sağcılıktır! Normal bir muhafazakar, sırasıyla kendi ırkını ve ulusunu korumak ister. Tabii ki kendi doğal kaynaklarını fabrikalarını vs' de. Normal**

olmayan, “Merkez Sağcılık” iddiasında olan birinin ülkesine Afrikalı, Arap vs doldurup, bankalardan fabrika, tarla ve madenlere kadar hepsini yabancılara satmasıdır!

Başkurt kökenli olup sonradan Türk vatandaşı olan Turancı tarihçi Zeki Velidi Togan, Orta Asya’dan göçlerle ilgili Reşit Galip’e yaptığı itirazlar neticesinde Atatürk’ün ve Türk Milliyetçilerinin tepskisi ile karşılaşacak, ve üniversitedeki görevinden istifa edip Viyana’ya gitmek zorunda kalacaktır. 1932’deki Türk Tarih Kongresi’nde de resmi Türk tarih tezine muhalefet eden Zeki Velidi Togan, ancak Atatürk’ün ölümünden sonra, 1939’da Türkiye’ye 15

gelebilecektir.

Mehmet Fuat Köprülü de kabul etmediği bu tarih tezini eleştirmiş, ve yine 1932 yılında, ünivesitedeki görevini bırakmak zorunda kalmıştır. Aynı dönem onun asistanlığını yapan N.

Atsız ise görevinden alınmış ve Malatya'da bir okula Türkçe öğretmeni olarak sürülmüştür.

Daha sonra ise Atatürk'ün de desteklediği Türk Tarih Tezini, yayınladığı Orhun dergisinde eleştirmiş, bunun üzerine de Orhun dergisi kapatılmıştır. Sırf Turancı bir Atatürk yaratmak adına bu olaylar tarihten silinmiştir. Fuat Köprülü'nün bu dönem neden üniversiteden ayrıldığını biyografisi ile ilgili sayfalarda bile bulamazsınız. Bulabileceğiniz bir iki yer vardır gerçi. Ama onların da birinde olay çarpıtılmıştır. Atatürk’ün “ırk, tarih ve milliyetçilik”

görüşlerine karşı çıkan Atsız’ın nasıl tasfiye edildiği de, hayatının anlatıldığı kaynaklarda ya yer almaz, ya da çarpıtılarak anlatılır. Malum, Turancı bir Atatürk lazımdır. N. Atsız'ın da hocası olan Rıza Nur ise daha 1926 yılında Atatürk ve ile olan anlaşmazlıkları nedeni ile yurt dışına kaçmış zorunda kalmış, Atatürk’ün ölümüne kadar Fransa ve Mısır’da yaşamıştır Peki bu durumda: "Türküz, Türkçüyüz, Atatürkçüyüz" sloganı atmak ne kadar doğrudur?

Türk Milliyetçiliğinin Sinsi Düşmanları

Daha önce de belirttiğimiz gibi, Turancılık, Osmanlı düşünce sistemi içinde şekillenmiş bir ideolojidir. Evet, Turancılık ve Doğu'ya yayılma fikri, her ne kadar Türkçü motifler ile süslenmiş olsa da, Osmanlıcı-islamcı bir reflekse dayanıyordu. Halkın sorunlarını umursamayan, yani dolayısı ile Türk milletine hiç bir faydası olmayacak büyük bir devlet fikrine. Aslında bu ideolojinin halkın belirli bir kesimin ilgisine mazhar olmasının temelinde yatan Osmanlı'nın yıkılışı ile oluşan eziklik ve yenilgi duygularıydı belkide. Ama liderleri masum değildi. Ne yaptıklarını biliyorlardı. Ve Turancılık bir karşı devrim aracı haline geldi.

Farklı ırk ve etnik kökenlerden insanların Türk olduğu iddiası ile ırk ve etnik köken birliklerinin ikisi birden devreden çıkarıldı. Türk Milliyetçiliğinin altı kasıtlı olarak boşaltıldı.

Amerikan yerlilerinden Afganistan'a kadar Türk icat edildi. Hatta emekli bir generalin

"Pakistanlıları bile" Türk saydığına tanık oldum bir televizyon programında. Güya Urduca Türk dil ailesinden geliyormuş.

Bugün, Turancılığa sözde karşı liberaller ve solcular bile Türkçü-Turancıların ırkçı olduğunu iddia ederler. Oysa ırk birliği olmayan iki topluluk arasında etnik anlamda bir birlik ve kardeşlik de söz konusu olamaz. Beyaz ırktan Türkler ile Mongoloid Asyalı halklar arasında bir ırk ilişkisi olamaz. Hiç bir antropolog veya doktor, birbirlerinden bu kadar farklı halkları tek aynı etnik gruptan olmak bir yana, aynı ırktan bile saymaz. Farklı ırkların, farklı sağlık sorunları vardır bir kere. Kalıtımsal hastalıklar bir yana, bir ırk için uygun olan ilaç başka bir ırk için zararlı bile olabilir. Türkiye'de bile bunu kontrol edebilirsiniz. Gidin bir tip fakültesi 1.

sınıf biyoloji kitabı alın. İlk öğreneceğiniz, Irk olgusunun byolojik bir kavram olduğudur. Yani ırkın oluşumunda havanın, güneşin, vs bir ilgisi yoktur. Yani iklime göre ortaya çıkan bir şey değildir ırk. Hamile kalınca da, gidip genetik bir test yaptırın olası kalıtımsal hastalıkları için çocuğunuzun. Oraya da ırkınızı yazarlar. Sık dursun diye değil, Irk bir gerçek olduğu için. Ha antropoloji kitapları ırkın uydurma olduğunu söyler, o ayrı. Çünkü amaç beyin yıkamaktır. Ama tıp gibi "hayatın" söz konusu olduğu durumlarda saçmalamaya, masallara ve propagandaya yer 16

yoktur.

Bu yazdıklarımız yüzünden "ırkçı" öldüğümüzü iddia edenler olacaktır. Ama siz aldırmayın.

Karısı Hint kökenli Amerikan Başkan yardımcısı J.D Vence'in, sevgilisi Sri Lankalı olan AFD

eski başkanı ve yeni şansolya adayı Alice Weidel'in bile aşırı sağcı (ne demekse) ve ırkçı olduğunu iddia eder bu tipler. Bazı Türk gazetecileri okuyunca nasıl bu kadar hadsız ve utanmaz yalanlar söylediklerine şaşıyorum. Bunlarınki cehalet değil, düpedüz eski ABD derin devletinin ajanlığını yapıyorlar; eski günlerin özlemi ile herhalde. Ama Trumo USAID'i kapattığına göre, bunların da arpası kesildi artık. Hemen değil, ama Trump'ın başarısına göre sesleri daha az duyulacak. Tabii Soros ve türevleri fonlamaya devam etmez ise.

Hayır, biz ırkçılık yapmıyoruz. Kimsenin diğerinden üstün olduğunu savunmuyoruz. Ortaya koymak istediğimiz, ırksal farklılıkların gerçek olduğu ve Türkler ile Orta Asya'nın Türki halklarının aynı soydan olmadığı, kardeş veya akraba olmadıkları. Biz Amerika gibi soysuz, köksüz, kültürsüz ve tarihsiz bir toplum yaratılmasına karşıyız.

Tabii bu komünist veya liberallerin bazıları da, sözde Türkçü olduğunu iddia edenler gibi, Türklerin Beyaz Irktan olmadığını iddia ediyorlar. Türklerin Beyaz ırktan olmadığını iddia edenler, ya hiç aynaya bakmıyorlar, ya da körler. İçlerinde sarışın olanları bile var. Eğer bu kesimlerin iddiaları doğru ise, gerçek Türkler Mongoloid Sarı ırktandır. O zaman Anadolu insanı Türk falan değildir. Dolayısı ile Türk milliyetçiliği yapmak anlamsızdır. Yok, gerçek Türkler Beyaz ırktan ise, o zaman da Turancılık (sözde Pan Türkizm) yapmak anlamsızdır. Orta Asya'nın mongoloid halkları ile Türki olduğu söylenen halklar, farklı ırk ve etnik kökendendir çünkü.

OLMASINA KATKI SAĞLAYANLAR

Bu sözde milliyetçilik, Alman paraları ile kök saldı. 1. Dünya Savaşı'ndan önce ve bu süreçte; ama özellikle 2. Dünya Savaşı döneminde, Türkiye'deki Turancılara ciddi destek sağladı. 2.

Dünya Savaşı sırasında, 1939-1944 yıllarında Nazi Almanyası, Türkiye Başkonsolosu olan Von Papen aracılığı ile Turancılara 3 milyon Reichsmark, bugünkü değeri ile 20 milyon Avro yardım yaptı.

Soğuk Savaş döneminde ise Turancı milliyetçilik, Amerika'nın hem finansal, hem de eğitim desteğini kazandı. Amerikalılar da, Türk milliyetçiliği yaptığını iddia eden Ülkücülere milyonlarca dolar para verdiler. Amerikan desteği bununla da sınırlı kalmadı. Çok partili yaşama geçilmesi ile birlikte iki parti kuruldu. Bunlardan birisi, Alpaslan Türkeş'e ve Turancı kesime yakınlığı ile bilinen, Başkanlığını Osman Bölükbaşı'nın yaptığı Cumhuriyetçi Millet Partisi, diğeri ise Anadolucu çizginin temsilcisi; başkanlığını Türk milliyetçisi Remzi Oğuz Arık Türkiye Köylü Partisi idi. 1952 yılında kurulan Türkiye Köylü Partisi, hızla büyümeye başladı. Faşizme uzak olsa da, programında İspanyol falanjizmini andıran unsurlar vardı.

Köylüye büyük önem veriyordu. Parti hızla örgütlenip güçleniyordu. 1954 seçimlerinde önemli bir başarı elde etmesine kesin gözüyle bakılıyordu. Seçim çalışmaları için yurdu geziyordu.

Ankara'ya gitmek için bindiği uçak hava infilak etti. Böylece Türkiye'de siyaset yeniden dizayn edildi. Başkanının ölümünden sonar toparlanamayan Türkiye Köylü Partisi, 1954

seçimlerinde başarısız oldu. Bu süreçte Turancılar Amerikan desteği ile daha da güçlendiler.

Bu Türkiye'deki esrarengiz ölümlerin de başlangıcı kabul edilebilir. Bu tarihten sonra Türk politikasında etkin olan, veya olabilecek bir çok kişi; vali, eski bakan, gazeteci, general ve politikacı esrarengiz trafik, uçak ve helikopter kazalarında öldü. Bazıları alenen cinayete kurban gitti.

Orta Asya halklarının Türk olduğu iddiasını savunan çok sayıda Turancı yayın basıldı. Aslında bu halklardan bazıları Çinli ve Moğollar ile karışıp asimile olmadan önce gerçekten Türktü.

Ama o dönem bitmişti. Yine de bu yönde yayınlar yapıldı, sözde

bilimsel araştırmalar yayınlandı. Türk ABD işbirlikçisi akademik çevreler de bunlara önemli katkı sağladı. Aslında daha İsmet İnönü zamanında, 1943 yılından başlayarak tarih kitapları değiştirilmeye başlanmıştı. 1949 yılında Amerika ile imzalanan Fullbright Anlaşması ile ise Türk Milli Eğitimi tamamen Amerikalılar'a teslim edilmişti. Türk tarihi yeniden yazıldı. Atatürk döneminin tarih kitaplarında da elbette hatalar vardı. Mesela, Asya Hunları Türk Kabul edilmişti. Fakat 1945

yılında yapılan araştırmalar, Asya Hunları'nın Hun ve Türk olmadığını ortaya koymuştu. Asya Hunları'nın Türk olmadığı kabul edilirse Türk tarihini Avrupa'da kurulan ilk Türk devleti olan Avrupa Hun İmparatorluğu'ndan, daha doğrusu gerçek Hunlar'dan başlatmak gerekiyordu.

Sözde Türk akademisyenleri, ya bu konuda yapılmış tonla yayını okumayacak kadar tembeldiler, ya da çok meşguldüler.

18

Türk tarihi ile ilgili tek aldatmaca bu değildi. Üzeri örtülen başka gerçekler de vardı. Mesela Türklerin Avrupa tarih kayıtlarına girmesi M.S 1. yüzyıla kadar uzanıyordu. Roma ve Bizans kayıtları, Türklerin vatanı olarak Ukrayna Pripyat bölgesi ile Kuzey Kafkasya'nın Kuban şehri çevreleri veriliyordu.

Üstü örtülen bu gerçeklere, çarpıtılan bazı gerçekleri de eklemek gerekir ki, bunlardan biri de Türk tamgaları (runik) konusudur. Türk tamgaları (runik) Alman tamgalarına benziyordu.

Merak eden karşılaştırabilir.

Peki o zaman neden Türk tarihi Orta Asya merkezli anlatılır? Çünkü amaç hala Türkleri Orta Asya'ya göndermektir. Bu yüzden bu araştırmalar Türkiye'de ya hiç yapılmadı, ya da yayımlanmadı. NATO'cu generallerce atanan, Fullbright egitilimli, liberal veya sozde Ataturkcu (veya sozde milliyetci), bir kismi muhtemelen USAID fonlamali Türk üniversite ve akademisyenleri, Türk vatanı Orta Asya "masalına devam ettiler. Gerçi bütün Beyaz ırkın vatanı Orta Asya idi ama bu konu da sözde Türk akademisyenleri tarafından hiç dile getirilmedi.

19

TASFIYE EDILENLER VE TASFIYE EDENLER

İslamcıların, Türk milliyetçiliğinin doğuşuna katkı sağlayan herkesi Yahudilik ve masonlukla suçlaması maksatlıdır. Bu Siyonistlerin "soy bağına" bağına dayanan Milli Devletleri yıkma amacına hizmet eder. Kendi Irklarını kıskançlıkla koruyan Yahudiler, başka halklar söz konusu olduğunda ırklar arası cinsel ilişkileri normalleştirirler ve teşvik ederler- Merak edenler, Türk internet dizi kanallarında yayınlanan Amerikan dizilerine bir bakabilirler. İslamcılık da Siyonistlerin "Milli Devletleri ve Milletleri" yıkmak için kullandığı bir araçtır.

Biraz Türk tarihini bilen, biraz da gündemi takip edenlerin ilk fark edeceği şey şu olacaktır:

"Türk İslamcıların Amerika ve Siyonistleri hedef alan hiç bir eylemi yoktur!" Mesela Türkiye'de Amerikan karşıtlarına karşı en büyük mücadeleyi bu İslamcılar ve Turancılar vermiştir. Bugün de, Arap kökenli veya Arap Bağlantılı sözde İslamcı grupların Amerikan hedeflerine saldırdığı hiç görülmemiştir. İsrail Gazze'yi vururken İsrail destekçisi Amerika yerine, Filistin destekçisi Rusya'ya saldırılması, bu gizli işbirliğinin sonucudur. Ama hakkını yemeyelim, Siyonistler, Amerikalılar aracılığı ile yıllardır Arap İslamcıları desteklemektedir.

Arap olmayan halkların Araplaştırılması ve Arap islam anlayışının diğer toplumlarda hakim olası için birlikte çalışmaktadırlar. Türkiye'de de neredeyse bütün cemaatler ve tarikatler, ABD-Siyonist yönlendirmesi ile; ya doğrudan, ya da Araplar aracılığıyla finanse edilmiştir. FETÖ, bu grupların en bilinenidir. Hatta Türk Devletinin resmi din görevlileri bile, 12 Eylülcü, sözde vatansever Türk generallerin göz yumması ile fonlanmıştır. Bu konuda daha fazla bilgi edinmek isteyenlere Uğur Mumcu'nun "Rabıta" adlı kitabını okumalarını öneririz.

O yüzden Türk milliyetçilerini masonlukla suçlamadan önce, önce bu iddiaları ortaya atanların kim olduklarını bilmek gerekir. Kaldı ki, Siyonistler bütün paralarını tek ata yatırmadılar.

Turancıları ve İslamcıları ayrı ayrı desteklediler.

Bu yüzden de büyük Türk milliyetçilerinden Nurettin Topçu, İslamcı olduğu halde İslamcılarca dışlanmıştır. Çünkü Topçu, İslamcı olmakla birlikte ümmetçi değil, Türk milliyetçisiydi.

Bağnaz ve dar kafalı değil, reformcuydu. Üstelik de bir Sosyalistti! Hem de Nasyonal Sosyalist! Ve Anadolu Sosyalizmini savunuyordu. Söylediği bazı şeyler bizim gibi laiklerin hoşuna gitmeyebilir. Ama

milliyetçi, iyi niyetli ve dindar olduğu tartışmasız bir gerçektir.

Sosyalistliğine gelince, milliyetçi ve/veya İslamcı olduğunu söyleyen birinin halkın sorunlarına duyarsız kalması ikiyüzlülüktür. Nurettin Topçu da, Necmettin Erbakan gibi bu milleti gerçekten seviyordu. Nurettin Topçu, odasına Adolf Hitler'in posterini asacak kadar Nasyonal/Ulusal Sosyalistti.

Eski Başbakan ve önemli Türk devlet adamlarından Necmettin Erbakan'ı da diğer İslamcılardan ayrı tutmak gerekir. Topçu gibi Erbakan'da Araplara karşı mesafeliydi ve onlara hiç güvenmiyordu. Bu yüzden Arap ülkeleri ile değil (Kaddafi'nin Libyası hariç), Asya'nın müslüman ülkeleri ile yakınlaşma ve ortaklık kurma yoluna gitti. Libya lideri Kaddafi'nin başına gelenler de hepimizin malumu. Elbette Erbakan sosyalist değildi. Ama serbest piyasacı bir liberal de değildi. Devlet kapitalistiydi. Devlet kapitalizmi ise ticari birimlerin ücretli 20

emeğin sisteme dahili ve merkezi yönetim anlayışıyla devlet tarafından yönetildiği ve üretim araçlarının organize edildiği bir ekonomik sistemdir. Erbakan'ın faize önerdiği alternatif çözümün kaynağını merak edenlerin, Ulusal Sosyalizmin ünlü ekonomi teorisyeni Gottfried Feder'in yazdıklarını okumasını öneririz. Topçu gibi bir Ulusal Sosyalist olmasa bile, Alman Ulusal Sosyalizminden etkilendiği açıktır. Faşizmin ekonomik anlayışı da "Devlet Kapitalizmine" dayanıyordu ve faşistler de açık bir şekilde liberal serbest piyasa ekonomisine karşılardı. Erbakan tabii ki faşist veya bizim kullandığımız anlamda milliyetçi de değildi; ama Türk milletini (isterseniz Anadolu insanı deyin) yüceltmeye çalışıyordu. Erbakan Hükümetinin yıkılmasında onun sadece Siyonizme karşı olan net duruşu değil, liberal ekonomiye karşı olması da bir etkendi. Üstelik Siyonizme lafta da karşı çıkmıyor, Siyonistlerin ekonomi ve küresel politikalarını deşifre ediyordu.

21

ŞEYTAN AYRINTIDA GİZLİDİR

Siyonistlerin, Türkler ile Orta Asyalı veya Orta Doğulu, Afrikalı vs. ırkları karıştırmak istemelerinin nedenini anlamak için Yahudi teolojisi çalışmalısınız. Tabii sadece Türkler değil, bütün Beyazlar hedefte. Tabii kendini Orta Asyalılar ile özdeşleştiren kumral ama mongol Türkler bunu pek dert etmeyebilirler. Gizli gayler ve karısını, kız arkadaşını zenciler, Araplar vs ile paylaşma fantazisi olanlar da öyle. Turancıların düşünsel altyapılarını anlayamak da pek mümkün değil. Düşünsel altyapılarının altında ne var, merak ediyor insan.

Türkiler Türkçe konuşmuyor gerçi ama konuştuklarını kabul edelim bir an. Her Türkçe konuşanı ırkına bakmadan Türk kabul eden adamın durumu: “Karım isterse beni boynuzlasın. Soyum değil, ama soyadım devam etsin yeter” diyen adama benzer. Oysa önemli olan, dilin/ soyadının devamı değil, soyun devamıdır. Hem anne ve babalar, hem de milletler için doğal olan budur.

Aksi zorlamadır

Yahudi yapımcılar, Amerikan dizilerinde Beyaz ve diğer ırklar arasındaki cinsel ilişkileri işleyip bu durumu normalleştirirler. Yahudi-mason reklamcıların reklamları da aynı şekilde bir gariptir. Türkiye’ye dönersek. Yıllar önce “Falım sakızlarının” reklamında. Sarışın Türk kızıyla, katıksız Kürt eşleştirilmiş; Beyaz Ata Binmiş Prens” olarak sunulmuştu. Acaba reklam ajansı sahibi Yahudi miydi, mason muydu? Kürtlere karşı garezi olmasa da, Türk soylu birinin Türk kızını bir Kürt erkeği ile eşleştirmesi normal değil. Normal bir insanın aklına gecelek bir şey değil bu. Kendinizi bir reklamcı olarak düşünün. Neden bir Türk kızın yanına Kürt, hele ki kentli Kürt kızının yanına koylu bir Kürt sevgili koyasınız? Peki ya Hintli, Koreli? Farklı cinsel fantazileriniz varsa bilmem. Benim sorum size değil zaten. Benim soorum sıradan insanlara, normal okurlara. Aile babası reklamcı ve yapımcılara. O dönemin siyasi iklimini geçtim, bugün bile olmaz. En azından kültürel olarak olmaz, aklına gelmez insanın. Yadırgar ve yapmaz. Tabii gizli bir ajandaşı, çarpık bir ideolojisi varsa başka. “Türk kızı ile Kürt oğlanın aşkı neden olmasın” diye de sorabilirsiniz tabii ki. Eh, o zaman Türk ve Kürt (erkeklerin/oğlanların) aşkını da izleyip eleştirmemenizi beklerim. Aslına bakarsanız, gaylerin ilişkisi, fakrli ırklardan kadın ve erkeklerin çiftleşmesinden daha normal. En azından çocuk yapıp milletin soyunu bozamıyorlar.

Son bir soru: Bir haham neden Pornhub gibi bir İnternet sitesini satın alır?

22

KAYNAKÇA

Huns and Hsiung-Nu, **Otto Mänchen-Helfen** Byzantion, vol. 17, (1944-45a**)**

'The Legend of the Origin of the Huns, **Otto Mänchen-Helfe;** Byzantion vol. 17, (1944-45b)

"The Yueh-chih Problem Re-examined." **Otto Mänchen-Helfen**, Journal of the American Oriental Society, vol. 65, (1945)

"Manichaeans in Siberia."Semitic and Oriental Studies Presented to William Popper, ed. by Walter J.

Fischel; University of California Publications in Semitic Philology, vol. 9. Berkeley: Univ. of California Press (1951)

The World of the Huns: Studies in Their History and Culture, Ed. by Max Knight; Berkeley and Los Angeles: Univ. of California Press (1973).

Russian Freemasons at the Beginning of the 20th Century. Sh. Marjani Institute of History of the Academy of Sciences of the Republic of Tatarstan, Kazan, Russian Federation, MAJKOPSKOGO

GOSUDARSTVENNOGO TEHNOLOGICESCOGO UNIVERSITEYA 2023.15/3 - ISSN 2078-1024

VESTNIK

Russian Freemasonry. 1731-2000. Encyclopedic Dictionary, A. I. Serkov History of Russian Freemasonry of the XIX century A. I. Serkov; Published by Revue des études slaves; Vol. 74, no. 4, Le Sentimentalisme Russe (2002-2003) Masonic Intelligentsia in Russia in the Late 19th — Early 20th Centuries, Dr. S P. Karpachev, Moscow State University (1998)

Russian Masons and the Revolution, B. I. Nikolaevsky; Chalidze Publications (1990)

https://statehistory.ru/books/BrachevV-S---SHubin-A-V-_Masony-i-Fevralskaya-revolyutsiya-1917-

goda/3

https://cyberleninka.ru/article/n/s-n-maksudi-i-rossiyskie-masony-v-nachale-hh-v

https://www.astree.org/forum/index.php?/topic/195-shakhmatnyi-pol-zodcheskaia-rabota-brata-ps/

Theodor Herzl: The Charismatic Leader (Jewish Lives); Jonathan Penslar, Published by Yale University Press (2020)

Life and Adventures of Vámbéry; Mary E. Woolley; The University Library of Autobiography XV. F.

Tyler Daniels Company

Yüeçiler Sorunu: Yeniden İnceleme; Amerikan Doğu Derneği Dergisi (1945) Hunlar ve Hunnu, Otto John Maenchen-Helfen, Byza Publications1944)

Nurettin Topçu'nun Siyasal Düşüncesinde Milliyetçilik-Popülizm Etkileşimi, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü; Süleyman Seyfi Öğün (1991) Türklerin Kökeni, Osman Karatay, Kripto Yayinlari (2011) The Races Of Europe, by Stevens Coon Carleton, The Macmillian Company (1939) Rabıta, Uğur Mumcu; Tekin Yayınevi (1993)